

Eros passat de rosca

Un relat de: [SANTANDREU3](#)

He enviat fa un parell de dies un paper relatiu al càncer de boca, tema que ha estat bastant comentat últimament en els diaris i la Televisió.

Per un sentit elemental de cortesia, el primer paper comentava opinions sobre el que tècnicament se'n diu cunnilingus.

No volent fer l'escrit massa llarg, avui publico (o intento publicar segons la opinió de Relats), l'altre part de la qüestió, que es refereix al que en llatí se'n diu "fellatio".

Jo crec que la motivació fonda de cada un dels dos actes tenen orígens diferents.

L'home, excitat per una pràctica sexual consentida, acarona cada racó de la dona, el que li dona una satisfacció constant, i la vagina és més estimulant per ell, perquè té la percepció que ha arribat a la part més íntima i desitjada de la dona i això l'omple de satisfacció mascle.

Opino, en canvi, que quan la dona s'acosta al membre de l'home, en algun cas pot ser la alegria per la possessió del membre i l'orgull per la erecció que ella ha provocat, però no hi ha una satisfacció sexual directa i sí, en canvi, la seguretat que aquella carícia concreta augmenta l'excitació de l'home, del que en traurà més rendiment després.

La ejaculació a la boca repugna a les dones en general, encara que n'hi ha algunes que s'esforcen per ser les més modernes i, si convé, s'empassen el que calgui.

Però jo, que sóc un vell fora de la circulació, però que he tingut fonts d'informació per confidències d'un grup de noies joves que en un curiós moment em varen prendre com un confessor, moltes noies es posen un caramel de menta a la boca per rebaixar el gust de la experiència que consideren ja com indispensable.

Jo penso que bona part dels possibles excessos de la sexualitat que avui es practica, encara son reacció a la repressió viscuda en temps no pas massa llunyans; Però també penso que ara toca tornar a una normalització de les relacions de parella, que poden arribar l'legítimament a qualsevol límit, però només portats per la seva excitació natural, sense seguir obligadament cap moda en els seus "modus operandi".

En qualsevol cas, però, des de la meva irreversible decadència, envejo sincerament la joventut que tenen els protagonistes d'aquestes problemàtiques.